

Autorka si vybrala téma, které je velice významné pro výuku dějepisu, a proto je Helena Jordánová pojala analyticky a didakticky. Vybrala pět publikovaných terezínských deníků, z nichž sestavila kroniku událostí spojených s životem deportovaných židů až po osvobození ghetta. Úmyslně volila známější deníky, ale zpracovala je ze zcela jiného úhlu a za jiným účelem, než by byla pouhá analýza jejich obsahu, jež je samozřejmě rovněž uvedena. V práci najdeme i medailony autorů deníků. Zde se Heleně Jordánové podařilo i opravit některé nepřesné údaje Terezínské pamětní knihy.

Události rozdělila na období před transportem, odjezd a cestu do Terezína a období v Terezíně. Tyto hlavní kapitoly dále tématicky členila a k jednotlivým tématům „přidělovala“ odpovídající deníkové záznamy. Sestavila tak jakousi čítanku různých autentických textů od přípravy k deportaci přes jednotlivé aspekty života v ghettu až po návrat domů. K tomu, aby vytvořila nosnou kostru výkladu, zpracovala velice kompetentně odbornou literaturu. Průběžně i závěrem vyhodnotila srozumitelnost deníkových výpovědí a jejich využitelnost ve výuce při zpřístupnění složité látky, která se ve školách velice složitě (a někde vůbec) prezentuje. Autorka prokázala, že právě vhodně volené deníky se mohou stát velmi vhodným prostředkem historického výkladu, načrtla i možnosti další práce s tímto pramenem ve výuce.

Práci hodnotím jako výbornou.

Alena Míšková

14. 5. 2011